

metoder og procedurer til de stadigt skiftende ydre vilkår. Det canadiske indlæg koncentrerede sig i hovedsagen om det af Canada fremlagte forslag til en forbedring af generalforsamlingsproceduren. Canada gjorde opmærksom på, at forslaget ikke tilstodte en pagtrevision, men at generalforsamlingen i stigende grad havde vanskeligheder med at behandle de problemer, der blev forelagt den, med det resultat, at arbejdet ofte blev udskudt eller ikke gjort godt nok.

Blandt indlæggene var der flere især fra latinamerikanske lande, som understregede behovet for en gennemgang af pagten med henblik på en revision af denne med det primære formål at styrke FN's fredsbevarende virksomhed, men som dog samtidig erkendte, at det var urealistisk under de nuværende omstændigheder at søge dette spørgsmål taget op. Kun ganske få lande som Liberia, Jamaica og Guyana foreslog en øjeblikkelig revision af pagten og lagde ikke skjul på, at deres forslag var affødt af et ønske om afskaffelse af stormagternes veto i sikkerhedsrådet. Også Japan var inde på ønskeligheden af en pagtrevision.

Fra østlig side blev der i velkendte vendinger givet udtryk for kraftig modstand mod ethvert skridt, der tog sigte på en pagtrevision. Pagten udgjorde det praktiske grundlag for begrebet fredelig sameksistens og havde selv i vanskelige internationale krisesituationer vist sin anvendelighed. Det var i den nuværende internationale situation ikke en revision af pagten, men en nøje efterlevelse af denne, der var behov for.

Brasilien advarede mod, at FN lod sig stille tilfreds med de såkaldte „nye opgaver“ så som videnskab, teknologi, miljøets bevarelse og befolkningstilvæksten uden at løse og til tider endog uden at drøfte problemerne i relation til fred, kollektiv sikkerhed og økonomisk udvikling. FN måtte ikke udvikle sig til et internationalt teknologisk institut. *Brasilien* foreslog, at sikkerhedsrådet, der lidt efter lidt syntes at tage form af et offentligt registreringskontor for klager og modklager, under benyttelse af pagtens kapitel VI i hver sag overvejede tilrådeligheden af at oprette ad hoc-udvalg til fredelig bilæggelse af tvister sammensat af konfliktens parter og andre delegationer valgt af rådet på forslag af parterne.

USA ville selv fremsætte eller støtte forslag, der sigtede på a) at skabe en fastere ramme for FN's fredsbevarende operationer, b) at gøre FN mere effektiv med henblik på fredelig bilæggelse af konflikter, c) at fremme nye skridt på nedrustningsområdet, d) at fremme målene for afkolonisering og menneskenes ligestillelse ved hjælp af fredelige midler, e) at støtte 2. udviklingstiår, f) at medvirke til at dæmpe en for hurtig stigning i befolkningstilvæksten, g) at fremme udnyttelsen af havbunden og det ydre rum til gavn for menneskeheden, h) at medvirke til fælles handling indenfor FN til sikring af de menneskelige omgivelser, i) at opmuntre ungdommen i alle dele af verden til at tage del i det internationale arbejde, og j) at forbedre FN's organisation, administration og procedureregler. Herudover var *USA* rede til at spille sin rolle i en fælles bestræbelse på at genoprette FN's solvens.

Frankrig fandt, at skuffelsen over resultaterne af FN's arbejde især skyldtes manglen på universelt medlemskab, en utilstrækkelig indsats overfor løsningen af udviklingslandenes problemer og en fastfrysning af den bestående magtfordeling.

Statsminister *Baunsgaard* fremhævede FN's evne til at tilpasse sig ændringer i de internationale omgivelser. Det var lykkedes organisationen at bevare sin relevans i en verden, der var væsensforskellig fra den, som den var blevet født i. Denne fleksibilitet og vitalitet hos FN gav håb om organisationens relevans også i de kommende årtier. Selv om debatten i FN ikke havde været fri for propaganda og snævre, nationale interesser til skade for en konstruktiv meningsudveksling, havde brugen af organisationen som et diskussionsforum dog også ofte resulteret i formulering af ønsker fælles for hele menneskeheden, som påvirkede udviklingen i det internationale samfund. Eksempler herpå var strategien for det 2. udviklingstiår og erklæringen vedrørende venskabelige forhold og samarbejde mellem stater, som skulle vedtages på FN's jubilæumsdag.

3. Mellemøsten.

Indlæggenes udtalelser om konflikten i Mellemøsten var i højere grad præget af den aktuelle situation end af de mere principielle problemer. Ved debattens påbegyndelse var